

Nieuw besluit over beschikbarepremieregelingen

De invoering van de Wet VPL en de Pensioenwet, alsmede de actualisering van een aantal oude besluiten,¹ heeft geleid tot één nieuw besluit over beschikbarepremieregelingen, het besluit van 23 oktober 2007.² Achtereenvolgens bespreken we de aangepaste beschikbarepremiestaffels, staan we stil bij de noodzaak tot actualisering van het besluit over de kapitaalverzekering met pensioenclausule en besteden we aandacht aan de aanwijzing van pensioenregelingen met uitkeringen in beleggingseenheden.

Emilie Schols en Natasja Winter

Mr. E.M.F. Schols-van Oppen is vennoot van Schols&De Lange en drs. N.M. Winter is partner bij KWPS (Kuijkhoven & Winter Pension Solutions)

■ AANPASSING PREMIESTAFFELS EN VOORWAARDEN AANWIJZING

In het eerste onderdeel van het besluit worden nieuwe premiestaffels gepresenteerd en worden de grondslagen en uitgangspunten toegelicht. Net als in de eerdere staffelbesluiten wordt een aantal algemeen toepasbare premiestaffels gegeven. De staatssecretaris wijst in dit besluit alle regelingen die gebruikmaken van de staffels, aan als pensioenregelingen in de zin van de Wet LB, mits aan alle genoemde voorwaarden is voldaan. En niet alleen de staffels, maar ook die voorwaarden wijken af van die uit eerdere besluiten.

De staffels

Het eerste opvallende verschil is dat de nieuwe staffels hogere percentages kennen dan de oude staffels. Dit wordt met name veroorzaakt door het gebruik van nieuwere sterftetafels. Verder zijn de in de oude besluiten opgenomen tabellen met pensioenleeftijden onder 65 jaar uiteraard komen te vervallen. In plaats daarvan worden nu in totaal drie tabellen gepubliceerd. Het betreft staffels met een pensioenleeftijd van 65 jaar onder toepassing van art. 10aa Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (UBLB). Daarin is bepaald dat een lagere dan de fiscaal minimaal voorgeschreven AOW-franchise mag worden gehanteerd, mits tegelijkertijd een lager opbouwpercentage wordt toegepast. De in dit artikel opgenomen opbouwpercentages volgens het middelloonstelsel zijn nu vertaald in (lagere) premiestaffels. De actuariële uitgangspunten waarop de staffels zijn gebaseerd, zijn nagenoeg gelijkgebleven:

- een opbouw van OP en eventueel een PP ter grootte van 70%;
- in de percentages is een opslag voor premievrijstelling (8%) en kosten (10%) opgenomen;
- de opbouw is gericht op de opbouw volgens het middelloonstelsel met een opbouwpercentage van 2,25;

1. Besluit van 28 april 2003, nr. CPP2003/308M, inzake beschikbarepremiestaffels, Besluit van 19 december 2003, nr. CPP2003/1648M, inzake de aanwijzing van kapitaalverzekeringen met pensioenclausule als beschikbarepremieregeling, Besluit van 1 maart 2004, nr. CPP2003/2813M inzake de aanwijzing van pensioenuitkeringen in beleggingseenheden.
2. Besluit van 23 oktober 2007, nr. CPP2007/552M, Stcrt. Nr. 212.

- de premies zijn uitgedrukt in een percentage van de pensioengrondslag, derhalve na aftrek van de AOW-franchise (dat zoals gezegd afwijkend is als art. 10aa UBLB wordt toegepast);
- de staffels gaan uit van een mannelijke werknemer met een vrouwelijke partner die drie jaar jonger is;
- de rekenrente is 4% en de overlevingstafel is GBM/GBV 2000/2005, met een leeftijdsterugstelling van -5/-6.

De handleiding bij het gebruik van de staffels

Net als bij de oude besluiten is ook hier een toelichting opgenomen bij de diverse kolommen in de tabellen, zij het dat de toelichting nu uitgebreider is en daarmee meer duidelijkheid verschaft:

- *kolom 1* is voor de situatie waarin de werkgever alleen een ouderdomspensioen toezegt;
- *kolom 2* is voor de situatie waarin een ouderdomspensioen en een uitgesteld, tijdsevenredig opgebouwd partnerpensioen is toegezegd. Uitgesteld betekent in dit kader dat de uitkeringen pas ingaan op of na de pensioendatum van de werknemer. Tijdsevenredig opgebouwd houdt in dat het partnerpensioen niet meer bedraagt dan 70% van het tijdsevenredig *opgebouwde* ouderdomspensioen;
- *kolom 3* is voor de situatie waarin een ouderdomspensioen en een direct ingaand, tijdsevenredig opgebouwd partnerpensioen is toegezegd. Direct ingaand betekent dat de uitkeringen direct na overlijden van de werknemer ingaan. Het partnerpensioen bedraagt niet meer dan 70% van het tijdsevenredig *opgebouwde* ouderdomspensioen;
- *kolom 4* is voor de situatie waarin een ouderdomspensioen en een direct ingaand, bereikbaar partnerpensioen wordt toegezegd. Een deel van het partnerpensioen zal dan op risicobasis moeten zijn verzekerd, te weten dat deel dat op de toekomstige fictieve diensttijd ziet. Deze kolom kan niet worden gebruikt voor werknemers voor wie niet feitelijk een partnerpensioen op risicobasis is verzekerd.

De voorwaarden voor gebruik van de staffels

Anders dan in de oude besluiten is in dit nieuwe besluit duidelijk aangegeven aan welke voorwaarden bij uitvoering in de praktijk moet worden voldaan:

- als de staffel uit kolom 4 wordt toegepast, dient de verzekeraar de risicopremies ook daadwerkelijk aan de te storten premie te onttrekken. Op deze wijze wordt voorkomen dat de risicopremies worden omgezet in spaarpremies, hetgeen tot een bovenmatig pensioen leidt;
- de percentages uit de tabellen mogen alleen in gelijke mate worden gebruikt als de premievrijstelling daadwerkelijk is toegekend en verzekerd. Deze premie moet dan ook aan de te storten premies worden onttrokken. Hoewel dit in de praktijk reeds gebruikelijk was, stond dit niet met zoveel woorden in de oude besluiten. Er is echter niet aangegeven of de premie voor premievrijstel-

ling ook exact 8% dient te bedragen;

- als een arbeidsongeschiktheidspensioen en/of nabestaandenoverbruggingspensioen is toegezegd, mogen de premiepercentages worden verhoogd met de premies voor deze verzekeringen;
- voor de kosten is in de premiepercentages een opslag van 10% opgenomen. Ook als de verzekeraar een andere opslag dan 10% hanteert, mogen de staffels ongewijzigd worden gebruikt. Slechts wanneer de werkgever de kosten geheel of gedeeltelijk anders dan via de beschikbare premies betaalt, moeten de premies dienovereenkomstig worden aangepast. Aangezien deze goedkeuring niet zo expliciet is vermeld ten aanzien van de premievrijstelling, betekent dit mogelijk dat daarvoor wel bij het echte percentage dient te worden aangesloten. Dit staat echter haaks op de toelichting die is gegeven bij het hanteren van een andere kostenopslag;
- het is nog steeds toegestaan één gelijkblijvend percentage voor alle leeftijdsklassen te hanteren. In tegenstelling tot de eerdere algemene omschrijving – bij een *flat rate* dient altijd het percentage van de laagste leeftijdsklasse te worden toegepast – wordt in dit besluit goedgekeurd dat bij toepassing van een *flat rate* mag worden uitgegaan van de premie voor de leeftijdsklasse 20-24 jaar. Als de jongste werknemer echter 25 jaar of ouder is, mag de premie ten hoogste gelijk zijn aan de premie voor de leeftijdsklasse die voor de jongste werknemer wordt gehanteerd. Dit is uiteraard een prettige tegemoetkoming, maar wat zijn de gevolgen als er een werknemer in dienst treedt die jonger is dan 25 jaar? Betekent dit dat de *flat rate* naar beneden moet worden aangepast voor alle werknemers? In het kader van gelijke behandeling lijkt dit wel het geval te zijn. Het gevolg is dat de arbeidsvoorwaarde pensioen voor alle zittende werknemers dient te worden aangepast. Gezien alle (administratieve) gevolgen die dit met zich brengt, is het hanteren van een *flat rate* uit een andere dan de laagste leeftijdsklasse niet aan te raden;
- de gepubliceerde staffels mogen alleen dan worden gebruikt als de verzekeraar uitgaat van individuele tarieven (GBM/V 2000-2005). Als verzekeraar en werkgever een collectief tarief zijn overeengekomen waarbij wordt uitgegaan van lichtere sterfgrondslagen, moeten de beschikbare premiepercentages dienovereenkomstig worden verlaagd. Deze voorwaarde is eveneens nieuw en zal ertoe leiden dat de premiestaffels in collectieve situaties minder eenvoudig zijn toe te passen. De collectieve tarieven bij verzekeraars luiden namelijk veelal anders. Aangezien het besluit van 28 april 2003 direct is ingetrokken, dienen nagenoeg alle bestaande pensioenregelingen – die niet onder het VPL-overgangsrecht vallen – per direct te worden aangepast. In het besluit is immers geen overgangstermijn opgenomen. In dit kader, alsmede vanwege de inwerkingtreding van een aantal artikelen uit de PW per 2008, lijkt het ons verstandig

dat de staatssecretaris in aanvulling op dit besluit meedeelt dat het oude besluit tot 1 januari 2008 kan worden toegepast;

- inhaal van niet-benutte premieruimte uit het verleden is ook onder het nieuwe besluit toegestaan. De inhaalpremie mag worden vermenigvuldigd met een samengestelde rente van 4% per verstrekken jaar;
- als de staffels worden gebruikt voor eigenbeheersituaties, dienen deze te worden gewijzigd als in eigen beheer een andere kostenopslag wordt gehanteerd. Hetzelfde geldt voor premievrijstelling en arbeidsongeschiktheid. Voorts gelden de voorwaarden als genoemd in art. 10c UBLB. Het is ons niet duidelijk waarom de dga in dit besluit anders wordt behandeld. In art. 18h Wet LB jo art. 10c UBLB is duidelijk aangegeven op welke onderdelen de dga de collectief gangbare uitgangspunten dient te volgen. De hier genoemde afwijkende voorwaarden zijn in deze artikelen niet genoemd. Het begunstigend beleid van het besluit voor collectieve regelingen blijkt voor de dga een discriminerend effect te hebben. Een besluit lijkt ons niet het juiste instrument voor een engere interpretatie van de wettekst. Overigens roept de omstandigheid dat voor de eigenbeheersituatie expliciet is aangegeven hoe te handelen bij afwijkende kosten- en risicopremies, wederom de vraag op hoe te handelen in collectieve situaties bij een afwijkend percentage voor premievrijstelling (zie hiervoor);
- ten slotte is aangegeven dat de staffels moeten worden verlaagd als partijen een lager ambitieniveau zijn overeengekomen: de premiepercentages moeten dan evenredig worden verlaagd. De verwijzing naar een ambitieniveau verbaast ons enigszins, omdat dan sprake lijkt te zijn van een kapitaalovereenkomst als omschreven in bijlage II van het besluit (zie hierna). Mogelijk heeft de staatssecretaris met deze opmerking duidelijk willen maken dat bij toepassing van lagere premiepercentages de staffels evenredig dienen te worden verlaagd. Een zuivere premieovereenkomst zoals omschreven in de PW hoeft echter niet meer te voldoen aan de eis van ten minste tijdsevenredige opbouw. Het vreemde is dat de fiscale voorwaarden op dit onderdeel nu strenger zijn dan de PW, terwijl voorheen de PSW hier leidend was. In het kader van (on)gelijke behandeling is een evenredige verlaging van de staffels echter wel aan te raden.

Naast deze voorwaarden voor het gebruik is voorts aangegeven dat de staffels collectief en individueel toepasbaar zijn en dat de premiepercentages rechtstreeks zijn toe te passen op incidentele beloningen, in principe zonder toepassing van de AOW-franchise.

Ten slotte merken wij nog op dat het besluit van 28 april 2003 van toepassing blijft op regelingen die onder het overgangsrecht van art. 38d, art. 38e of art. 38f Wet LB vallen.

Conclusie

Voor een groot deel zijn de voorwaarden en uitgangspunten bij de staffels gelijk. Er is echter een aantal zeer essentiële voorwaarden gesteld waaraan bestaande beschikbarepremieregelingen direct moeten worden getoetst. Directe inwerkingtreding van dit besluit leidt daarbij tot een onmogelijke situatie: een groot aantal regelingen zal direct moeten worden aangepast. Juist in verband met de koppeling naar de PW kunnen wij ons voorstellen dat het besluit in werking treedt per 1 januari 2008. Hiervoor is echter wel weer een aanvullend besluit nodig.

■ DE KAPITAALOVEREENKOMST

Het tweede onderdeel van het besluit van 23 oktober 2007 handelt over de kapitaalovereenkomst, en wel het type pensioenregeling dat in het verleden werd aangeduid als kapitaalverzekering met pensioenclausule. Dit type regeling heeft een fiscale geschiedenis en een geschiedenis in de PSW. Voor een goed begrip van het besluit – en de tekortkomingen ervan – is die geschiedenis relevant.

De fiscale historie

De Wet LB kent slechts eindloon-, middelloon- en beschikbarepremieregelingen. Niettemin bestonden er al ruim vóór de inwerkingtreding van de Wet fiscale behandeling van pensioenen de zogenoemde kapitaalverzekeringen met pensioenclausule. In dit type regeling werd een gegarandeerd kapitaal verzekerd dat op de pensioendatum toereikend moest zijn om er een van tevoren beoogd pensioen mee aan te kopen. De kapitaalverzekeringen met pensioenclausule stonden ook wel bekend als hybride regelingen, streefregelingen of beoogd-eindloonregelingen. De eindloontoezegging wordt daarbij als rekengrootheid gebruikt om de hoogte van het pensioenkapitaal vast te stellen. De financiering vindt doorgaans plaats via het gelijkblijvendepremiesysteem. Omdat de Wet LB geen ruimte bood voor de kapitaalverzekering, zijn kapitaalverzekeringen met pensioenclausule indertijd onder bepaalde voorwaarden aangewezen als pensioenregeling in de zin van de Wet LB.³ Het ging daarbij om de volgende voorwaarden:

- in de pensioenregeling moet zijn bepaald dat het kapitaal de toezegging is en dat uitsluitend dit kapitaal bepalend is voor de hoogte van het pensioen;
- het te verzekeren kapitaal dient ten hoogste te zijn gebaseerd op een pensioen van 70%, te bereiken in 35 jaar. Bij het bepalen van het kapitaal mag ten hoogste worden uitgegaan van het pensioengevend loon in het desbetreffende jaar;
- er moet worden uitgegaan van niet-geïndexeerde pensioenuitkeringen;
- er moet worden gerekend met een nettorendement na pensioeningang van ten minste 4%;

3. Besluit van 2 juli 2001, nr. RTB2001/739M, nadien ingetrokken en vervangen door het besluit van 19 december 2003, nr. CPP2003/1648M.

- bij een aanpassing van het kapitaal ten gevolge van een salarisverhoging dient de bijgeschreven winst in acht te worden genomen. Hierdoor kan een premieverlaging noodzakelijk zijn. De premieverlaging kan echter achterwege blijven als de winstbijschrijving wordt aangewend voor een geïndexeerd pensioen, mits dit binnen de fiscale bandbreedte blijft. Om te voorkomen dat door de fiscale toets steeds schommelingen in het kapitaal optreden, mag een veronderstelde marktrente worden gehanteerd die 3% hoger ligt dan de fiscaal maximale indexatie. De verwachte marktrente mag worden beperkt tot 6%. Als het kapitaal, inclusief de bijgeschreven winst, dit kader te buiten gaat, dient alsnog een premieverlaging plaats te vinden. Daarnaast dient sowieso een premieverlaging plaats te vinden bij een verlaging van de pensioengrondslag. Als niettemin op de pensioendatum toch een te hoog kapitaal verzekerd is, wordt het meerdere uitgekeerd als een uitkering ineens, zoals dat bij beschikbarepremieregelingen ook het geval is bij overschrijding van de 100%-grens;
- in het eerste besluit over de kapitaalverzekering met pensioenclausule was bepaald dat een aanpassing van het kapitaal op basis van een salarisverhoging uitsluitend door toekomstige premies diende te worden gefinancierd. Naar aanleiding van Kamervragen is het besluit echter aangepast en is bepaald dat een koopsom mag worden gestort als anders een door de PSW niet toegestane achterstand in financiering zou ontstaan;⁴
- voor de vaststelling van de premie mag worden uitgegaan van de eindloonnorm van het geldende tarief voor kapitaalverzekeringen met een minimale rekenrente van 3%.

Het huidige besluit

In verband met de inwerkingtreding van de PW is het besluit uit 2003 vervangen door het nieuwe besluit. Het gaat hierbij om de aanwijzing van pensioenregelingen die in de PW worden gekarakteriseerd als een kapitaalovereenkomst. Een dergelijk type regeling is – net als de kapitaalverzekering met pensioenclausule – niet bekend in de Wet LB. Daarom wordt in het besluit dit type regeling voor de fiscale behandeling aangewezen als een beschikbarepremieregeling. Daartoe moet de regeling aan een aantal voorwaarden voldoen. Die zijn grotendeels dezelfde als die in het besluit uit 2003. Opvallend is echter dat in het nieuwe besluit wordt aangegeven dat de verhoging van het kapitaal ten gevolge van een salarisverhoging wordt gefinancierd door middel van toekomstige premies. Een mogelijke storting van een koopsom in geval van financieringsachterstand is niet meer in het besluit opgenomen.

Kapitaalovereenkomst in de PW

Nu het besluit, blijkens de aanhef, is geactualiseerd in verband met de inwerkingtreding van de PW, is het nuttig om na te gaan of een dergelijke aanpassing inderdaad noodzakelijk was. In de PW is er bewust voor gekozen om naast de uitkeringsovereenkomst en de premieovereenkomst ook de kapitaalovereenkomst op te nemen als een mogelijke pensioenovereenkomst. De kapitaalovereenkomst is een overeenkomst waarbij alleen de hoogte van het kapitaal op de pensioendatum – al dan niet verhoogd met winstdeling – vaststaat. Op de pensioendatum dient het kapitaal dan te worden omgezet in periodieke uitkeringen tegen de dan geldende tarieven. De karakterisering van pensioenovereenkomsten is nieuw in de PW. De achtergrond daarvan is dat het deelnemers duidelijk moet zijn welk type regeling ze hebben en welke risico's ze lopen. In de memorie van toelichting van de PW wordt aangegeven dat er tussenvarianten bestaan: 'Zo wordt wel gesproken over beschikbarepremieregelingen of kapitaalverzekeringen op basis van beoogd eindloon, ook wel aangeduid als 'streefregelingen'. Bij dergelijke varianten kan bij deelnemers de indruk ontstaan dat de overeenkomst een uitkeringsovereenkomst is, terwijl er wel degelijk bepaalde risico's voor rekening van de werknemer zijn.'⁵

Tijdens de behandeling van de PW in de Tweede Kamer zijn van verschillende kanten vragen gesteld over de kwalificatie van de streefregeling. Met name is gevraagd of de eisen die De Nederlandsche Bank stelt aan kapitaalverzekeringen met pensioenclausule, onverkort gelden voor de kapitaalovereenkomst in de PW. Welnu, volgens de regering zijn de huidige inhoudelijke eisen die DNB stelt aan de kapitaalverzekering met pensioenclausule, in het wetsvoorstel opgenomen. Dat lijkt duidelijke taal: de streefregeling is dus geen hybride regeling meer, maar heeft een vaste karakterisering als kapitaalovereenkomst. Aan deze duidelijkheid wordt echter al meteen weer een einde gemaakt. In de nota naar aanleiding van het verslag stelt de regering namelijk dat de vraag of een streefregeling een kapitaalovereenkomst is, niet eenduidig kan worden beoordeeld. Dat hangt naar haar mening namelijk af van de vraag voor welke van de drie mogelijke kwalificaties wordt gekozen. Met name heeft dit te maken met de wijze waarop in een streefregeling het kapitaal wordt bepaald.

Dit is op zijn zachtst gezegd een mistige passage, omdat het woord streefregeling al in zich draagt dat naar een bepaald niveau wordt gestreefd. Dat streven kan niet sec het kapitaal betreffen, omdat immers – daar is iedereen het over eens – te allen tijde moet worden uitgegaan van een gegarandeerd kapitaal. Streven naar een garantie lijkt een contradictie. Het streven kan evenmin de premie betreffen; die wordt immers hier en nu gestort en ook daar valt weinig aan te streven. Het enige waarnaar kan worden gestreefd, is een kapitaal dat groot genoeg is om een

4. Besluit van 23 oktober 2001, nr. RTB2001-02593.

5. Kamerstukken II 2005/2006, 30 413, nr. 3, p. 32.

bepaalde uitkering te kunnen aankopen.

De PW is dus niet erg duidelijk en roept veel vragen op. Nu er in de redenering van de regering allerlei typen streefregelingen kunnen zijn, lijkt de conclusie te kunnen worden getrokken dat het oude besluit over de streefregeling dus niet had moeten worden ingetrokken. Het simpelweg vervangen van de term kapitaalverzekering met pensioenclausule door de term kapitaalovereenkomst zou vanuit die optiek niet juist zijn, omdat er immers naast de streefregeling die als kapitaalovereenkomst kan worden gekwalificeerd, ook nog andere streefregelingen zouden kunnen bestaan. Het is echter ook mogelijk om de nogal kromme redenering van de regering niet te volgen en er vanuit te gaan dat met de opname van de kapitaalovereenkomst in de PW beoogd is de streefregeling een zelfstandige plaats in de pensioenwetgeving te geven. De vraag is vervolgens of in dat geval een aanpassing van het besluit had dienen plaats te vinden. Het vervangen van de term kapitaalverzekering met pensioenclausule door de term kapitaalovereenkomst is in dat geval een wenselijke actualisering.

Zoals gezegd is er echter meer veranderd dan alleen de terminologie. Ook de fiscale mogelijkheid tot storting van een koopsom bij verhoging van het kapitaal is komen te vervallen. Dit lijkt mij niet juist. Om te beginnen kan daartoe het schrijven van De Nederlandsche Bank van 20 december 2000 worden aangehaald. In de streefregeling wordt, aldus DNB, het kapitaal steeds herrekend op basis van het salarisverloop van betrokkene en de op dat moment geldende tarieven. Het ontbreken van een garantie op een bepaald eindresultaat betreft primair de tarieven op het moment van inkoop van pensioen. Dit houdt volgens DNB in dat het tijdsevenredige deel van de streefregeling – inclusief eventuele backservice – steeds dient te zijn afgefinancierd.

Deze redenering van DNB is overgenomen in de PW; in art. 17 is bepaald dat de verwerving van pensioenaanspraken in het kader van een uitkeringsovereenkomst of een kapitaalovereenkomst ten minste evenredig in de tijd dienst plaats te vinden. Met betrekking tot kapitaalovereenkomsten houdt de eis van evenredigheid in dat er een vaste verhouding is tussen de bereikte en maximaal bereikbare pensioenjaren en de hoogte van het te bereiken kapitaal. Volgens de artikelsgewijze toelichting betekent dit dat bij een opbouw van 40 jaar, na 10 jaar een kwart van het kapitaal moet zijn opgebouwd, in die zin dat op de pensioendatum ten minste een kwart beschikbaar is. Vanuit de optiek van de PW houdt dit in dat bij een verhoging van het kapitaal een bijstorting moet plaatsvinden en dat een financiering van de verhoging van het kapitaal uit toekomstige premies niet tot de mogelijkheden behoort.

Conclusie

Alles overziende moet de conclusie zijn dat het nieuwe besluit met betrekking tot de kapitaalovereenkomst haaks staat op de dwingendrechtelijke bepalingen van de PW.

Pensioen in beleggingseenheden

Het derde onderdeel van het besluit betreft pensioen in beleggingseenheden. Dit type regeling is onder de PW niet meer mogelijk, omdat in art. 11 PW de bepaling is opgenomen dat de uitkering in het kader van een pensioenovereenkomst wordt vastgesteld in een Nederlands wettig betaalmiddel. In verband hiermee is een eerder besluit van Financiën ingetrokken.⁶ In dit besluit was een pensioenregeling waarin de uitkering plaatsvond in beleggingseenheden, tijdelijk aangewezen als pensioenregeling in de zin van de Wet LB. Hoewel de PW daar niet toe noopt, geldt de intrekking niet alleen voor pensioenovereenkomsten in het kader van de PW, maar eveneens voor pensioenregelingen die buiten de PW vallen, zoals de pensioenregeling van de directeur-groootaandeelhouder. Als reden hiervoor wordt aangegeven dat er gelijke behandeling dient te zijn. Dat is dan overigens wel een gelijke behandeling van ongelijke gevallen; op zichzelf zijn daar vraagtekens bij te plaatsen.

De intrekking is van toepassing op de pensioenaanspraken die worden verworven na 1 januari 2008. Het eerdere besluit uit 2004 blijft derhalve van toepassing op alle aanspraken die vóór die tijd zijn opgebouwd, al bestaat de mogelijkheid om de in beleggingseenheden uitgedrukte aanspraken geheel of gedeeltelijk om te zetten in aanspraken uitgedrukt in euro's. Als voor dit laatste wordt gekozen, is die keuze onherroepelijk.

TEN SLOTTE

Hoewel de inleiding van het nieuwe besluit anders doet vermoeden, betreft het hier niet zomaar een actualisering en samenvoeging van een aantal besluiten. Er is een aantal essentiële wijzigingen opgenomen. In dat verband kunnen we stellen dat met het nieuwe besluit duidelijk een nieuw beleid is uitgezet dat de nodige aandacht behoeft. ●

6. Besluit van 1 maart 2004, nr. CPP2003/2813M.